

บุพกรรมของคุณอัญธรรวรณ์ จอมจิต

วันเสาร์ที่ 11 พฤษภาคม 2539 เวลาประมาณ 14.00 น. คุณอัญธรรวรณ์ จอมจิต พร้อมด้วยญาติพี่น้องได้เดินทางมาพบกับคุณไพศาล แสนไชย เนื่องจากคุณไพศาลได้มีนิมิต (ฝัน) ถึงคุณอัญธรรวรณ์ โดยทราบภายหลังว่าพ่อหลวงพงศ์อินทร์ ณ ลำพูน เป็นผู้รับอาสาไปบอกเพราะพ่อหลวงพงศ์อินทร์เป็นบุคคลหนึ่งที่สนใจศึกษาเรื่องนิมิต (ฝัน) ของคุณไพศาล แสนไชยด้วย (พ่อหลวงพงศ์อินทร์เป็นคนอำเภอแม่ริม จ.เชียงใหม่) เมื่อทุกคนอยู่พร้อมหน้ากันหมดแล้ว ก่อนจะเล่าเรื่องนิมิตคุณไพศาลก็ได้สนทนากล่าวทุกข้อสุขตามประสาชาวบ้าน หลังจากนั้นคุณไพศาลได้พูดขึ้นว่า สิ่งที่ผมจะเล่าให้ฟังต่อไปนี้เป็นเรื่องนิมิตหรือฝัน **ผมไม่ใช่หมอดู ไม่ใช่ร่างทรง และไม่ใช่นักปฏิบัติธรรมที่รู้มานี้** เพราะเขาสั่งให้มาบอก เมื่อบอกไปแล้วผู้ถูกนิมิตจะมาก็ได้ไม่มาก็ได้ ฝันแบบผมเป็นฝันอย่างไรก็ขอให้พิจารณาเอาเอง เชื่อไม่เชื่ออย่างไรให้เก็บไว้ในใจของทุกคนเอาไปพิจารณากันที่บ้าน เรื่องของคุณอัญธรรวรณ์ ตามธรรมดาผมต้องมีจดหมายแจ้งไปแต่มีคนรับอาสาไปบอกให้คือพ่อหลวงพงศ์อินทร์ ผมก็เลยเขียนจดหมายเล็ก ๆ ให้ไปก็ปรากฏว่ามีตัวตนจริงดังที่เห็นอยู่

เรื่องนิมิต (ฝัน) ของคุณอัญธรรวรณ์ก็เป็น 1 ใน 10,000 เรื่องของผมซึ่งผมมีนิมิตมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 เป็นเรื่องคนอื่น คืบหนึ่ง ๆ ก็ 5-6 เรื่อง จนถึงปัจจุบันนี้ก็ไม่ได้ไปไหนอยู่กับฝันอย่างนี้ไม่ได้ทำมาหากินอะไรเลย ฝันนี้เกิดขึ้นเมื่อคืนวันที่ 2 พ.ค. 2539 เวลาประมาณ 21.00 น. โดยมีบุคคล 2 ท่าน พาผมไปบุคคลหนึ่งเป็นพระชื่อครูบาคันธา บุคคลหนึ่งเป็นคนบ้านชื่อท่านพญาพิงคราช ได้พาไปในลักษณะปลิวขึ้นไปโดยสภาพไร้น้ำหนักและไร้จุดหมายปลายทาง ท่านทั้งสองพาไปไกลพอสมควร แล้วลงมายังสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งเป็นลานกว้าง แล้วเดินผ่านบ้านผ่านเมือง บ้านเมืองนั้นคล้ายศาลาทรงไทยที่อยู่ตามข้างทาง แต่ใหญ่กว่านั้นมีความมิดชิดกว่านั้น ท่านพาไปสังเกตว่าบ้านเมืองแห่งนั้นมีความเย็นพอดีระดับปานกลาง ท่านพาเดินไปจนได้มาหยุดอยู่ที่บ้านหลังหนึ่ง ซึ่ง ณ ที่นั้นก็มีคนรออยู่แล้ว เป็นหญิงชราชื่อว่าแสงคำ (ตอนนี้คุณอัญธรรวรณ์ พูดแทรกขึ้นมาว่ายายที่บ้านก็ชื่อแสงคำ คุณไพศาลพูดขึ้นมาว่าก็คนนั้นนั่นแหละ) จากนั้นคุณไพศาลพูดต่อว่าขอให้ทุกคนฟังผมก่อนอย่าเพิ่งไปพูดอะไร ฟังผมพูดให้จบก่อน อ้ายแสงคำ (ยายแสงคำ) บอกผมว่าท่านได้ตายจากโลกมนุษย์มานานแล้ว เมื่อตายจากโลกมนุษย์ก็ไปตกที่ร้อนครั้งหนึ่งก่อนแล้วได้มาอยู่ที่เย็น เมื่ออยู่ที่เย็นแล้วก็ได้มาอยู่ที่นี่อีก โดยได้รับมอบหมายหน้าที่จากโลกทั้ง 3 ให้มาเฝ้าสถานที่นี้ไว้ ซึ่งสถานที่แห่งนี้ก็คือ กองบุญกองกุศลของคนในโลกมนุษย์ที่ได้ทำไว้แล้วมาเกิดเป็นอานิสงส์อยู่ในโลกนี้ (หรือปรโลก) อ้ายแสงคำพูดต่อไปว่า โดยเจ้าของกุศลผลบุญที่นี้ก็มีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ซึ่งมีศักดิ์เป็นหลานของแม่อ้ายเองคือนางอัญธรรวรณ์ จอมจิต ตัวแม่อ้ายก็อยากส่งไป โดยขอให้เล่าเรื่องที่จะเล่านี้ไปบอกเขาด้วยขอให้เขาหมั่นทำบุญทำทานเพราะว่าบุญเก่าก็จะหมดไปบุญใหม่ก็ไม่เสริมขึ้นมา ของกินของท่านก็ต่างด่าไปเพราะว่าบุญเก่านี้เป็นอย่างไร แม่อ้ายแสงคำพูดต่อว่าสมัยที่แม่อ้ายอยู่ในโลกมนุษย์ก็ไม่ว่าเรื่องบาปเรื่องบุญและบุพกรรมของนางอัญธรรวรณ์เป็นอย่างไร แม่อ้ายตายแล้วถึงได้รู้โดยนายหนังสือของ โลกนี้ (ยมบาล) บอกให้ทราบว่าการกรรมเก่ากรรมใหม่ บุญใหม่บุญเก่าเป็นอย่างไร

จากนั้นแม่อุ้ยแสงคำได้เล่าว่ามีอยู่ชาติหนึ่งซึ่งเป็นชาติที่ 7716 ของนางอัญธรรวรณ์ ในชาตินั้นนางอัญธรรวรณ์ได้เกิดเป็นผู้ชายมีชื่อว่าหมื่นคำเปี้ยเป็นเพื่อนเดียวกับหมื่นด้ามพร้าคต ในชาตินั้นมีพี่น้องทั้งหมด 7 คน ซึ่งมีชื่อว้างดังนี้

1. หมื่นคำเปี้ย ได้ทำงานในวังในวังในเมืองเชียงใหม่ในสมัยนั้น
2. นายคำอ้าย
3. นางคำเมือง
4. นางคำหยาด
5. นางเพชร
6. นายคำแสน
7. นางหล้า

ในสมัยนั้นทั้ง 7 คนก็ได้ทำบุญร่วมกัน ได้สร้างวัดสร้างวาด้วยกันมาโดยตลอด เช่น วัดฟ้าฮ่าม วัดแสนเมืองมา วัดเกตฯ ส่วนด้านกรรมก็ได้ทำเอาไว้ โดยที่ว่าเป็นทหารคนสนิทของหมื่นด้ามพร้าคตที่มีชื่อเสียง และได้ไปเปียดเบียนสัตว์และคนไว้ จากนั้นคุณไพศาลพูดขึ้นมาว่า อันนี้ยังไม่ถึงเวลาจะบอก ขอให้คุณอัญธรรวรณ์ หมั่นทำบุญทำทานไปก่อน พูดขึ้นมาว่า ตอนนี้จะบอกเฉพาะด้านบุญว่า พี่น้องกันทั้งหมดในชาตินั้นอธิษฐานว่าเกิดมาชาติใดขอให้ได้พบกันเป็นพี่น้องกันอีก เสร็จแล้วก็ได้หยาดน้ำหมายทานที่ลานวัดแห่งนั้นซึ่งมีชื่อว่า วัดสบขมัน และได้อธิษฐานต่อหน้าครูบา ผู้แก่เฒ่าองค์หนึ่งซึ่งมีชื่อว่าครูบาคัมภีรปัญญา (ตอนนี้พ่อหลวงพงศ์อินทร์ พูดแทรกขึ้นมาว่าตอนนี้วัดสบขมันปัจจุบันเป็นโรงเรียนธรรมราชาอยู่ใต้วัดเจดีย์หลวง) จากนั้นคุณไพศาลพูดว่าทั้งบุญและบาปกรรมอันนั้นเป็นตัวผัดเหวี่ยงขึ้นมาทำให้ต้องเวียนว่ายตายเกิดกันมาโดยตลอดดังนี้

1. หมื่นคำเปี้ย เกิดมาชาตินี้กลับไปเป็นผู้หญิงเพราะกรรมมาดัดรอนให้ต่ำลงซึ่งมีชื่อว่านางอัญธรรวรณ์ จอมจิต
2. นายคำอ้าย เกิดมาชาตินี้กลับไปเกิดเป็นผู้หญิงเช่นกันซึ่งมีชื่อว่า นางเครือแก้ว อินทนนท์ (เป็นมารดาของคุณอัญธรรวรณ์)
3. นางคำเมือง เกิดมาชาตินี้กลับไปเกิดเป็นผู้ชายมีชื่อว่า นายเศกศึก อินทนนท์ เพิ่งเสียชีวิต เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2538 คุณไพศาลพูดต่อว่า คนแก่คนนี้เป็นคนเจ้าชู้ชาติหน้าจะกลับมาเกิดเป็นผู้หญิง ตอนนี้กำลังตกที่ร้อน ซึ่งแก้ไขกันอยู่ (เป็นบิดาของคุณอัญธรรวรณ์)
4. นางคำหยาด เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นางอัจฉราภรณ์ ปาลกวงศ์ ณ อยุธยา (สอบถามแล้วเป็นพี่สาวของคุณอัญธรรวรณ์ แต่เป็นลูกของภรรยาคนแรกของบิดา)
5. นางเพชร เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นายบันลือศักดิ์ อินทนนท์ แม่อุ้ยแสงคำ บอกมาว่าอยู่โรงพยาบาล คุณไพศาลพูดว่าคงจะเป็นตำรวจ ในขณะนั้นคุณอัญธรรวรณ์พูดตอบ มาว่าเป็น ร.ต.ท. อยู่ที่แม่สอดและเป็นน้องชายด้วย
6. นายคำแสน เกิดมาชาตินี้กลับไปเกิดเป็นผู้หญิงซึ่งมีชื่อว่า นางศรีนวล อินทนนท์ (เป็นภรรยาคนแรกของบิดาคุณอัญธรรวรณ์)

7. นางคำหล้า เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า นางอัฐธรรณ อินทนนท์ (เป็นน้องสาวของคุณอัฐธรรณ อยู่กรุงเทพ)

ส่วนครุฑาคัมภีร์ปัญโญ เจ้าอาวาสวัดสบขันธ์ตอนนี้เป็นเทพเทวาอยู่เบื้องบน เป็นพระอยู่ยังไม่ได้ มาเกิด แต่มีโยมวัด (เด็กวัด) อยู่คนหนึ่งชื่อว่าหนานเก้า ซึ่งคอยอำนวยความสะดวกให้กลุ่มคนที่มาทำบุญ ทั้ง 7 คน เช่น จัดของ จัดน้ำให้ เมื่อมาเห็นคนเหล่านี้ตั้งใจทำบุญก็มาร่วมด้วยและก็ถามคนเหล่านั้นว่าอธิษฐาน กันว่าอย่างไร ก็ได้คำตอบว่าอธิษฐานให้พบกันในชาติหน้า หนานเก้าก็ตอบไปว่าถ้าอย่างนั้นข้าก็ขออธิษฐาน ด้วยคนเถิด ทำให้ในชาตินี้ก็ได้เกิดมาพบกันอีก โดยหนานเก้าเกิดมาในชาตินี้มีชื่อว่านายพรหม อินทนนท์ แต่ได้ตายไปแล้ว (เป็นตาของคุณอัฐธรรณ จอมจิต ซึ่งก็คือสามีของแม่อุ้ยแสงคำ)

จากนั้นคุณไพศาลได้พูดต่อว่า ในเรื่องเกี่ยวกับคุณอัฐธรรณนั้น แม่อุ้ยแสงคำได้สั่งมาว่าขอให้ หมั่นทำบุญทำทานอย่าให้ขาดเพราะชีวิตข้างหน้านั้นเหลือน้อย บุญเก่าใกล้หมดแล้ว ดังนั้นต้องรีบสร้างบุญ ใหม่ขึ้นมา ถ้าคุณไม่หมั่นทำบุญทำทานปล่อยชีวิตสัตว์ ไหว้พระไม่เป็นชีวิตข้างหน้า (ในชาติหน้า) จะตกต่ำ เป็นคนต่ำต้อยจนติดดิน ติดหญ้า ทำมาค้าไม่ขึ้น ได้สามีก็ไม่ดีมีแต่ทุบตีกัน เบื้องบนได้บอกชื่อที่อยู่ของคุณ ในชาติหน้าให้ผมรู้แล้ว ในกรณีที่คุณทำบุญทำทาน จะไปเกิดเป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน แต่ถ้าคุณยัง หย่อนยานในเรื่องการทำบุญทำทานข้างบนก็บอกชื่อไว้ให้ผมอีกว่าเป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน นอกจากนี้แม่อุ้ย แสงคำยังได้เล่าอะไรอีกหลายอย่างเกี่ยวกับคุณอัฐธรรณ แต่ในวันนี้ผมขอเล่าแค่นี้ก่อน สุดท้ายแม่อุ้ย แสงคำก็ได้บอกว่า ขอให้เรื่องนี้ไปบอกกับเจ้าของกองบุญกองกุศลซึ่งมีชื่อว่านางอัฐธรรณ จอมจิต ซึ่งอยู่บ้านเลขที่ 83 หมู่ที่ 4 ต.แม่แว่น อ.พริ้ว จ.เชียงใหม่

หลังจากนั้นคุณไพศาลก็ได้แนะนำต่อว่า ข้อสำคัญให้คุณอัฐธรรณ จอมจิต ทำบุญทำทานไว้ อย่างน้อยอาทิตย์ละครั้ง หรือเดือนละครั้ง ให้ไปทำบุญที่พระปฏิบัติดีและปฏิบัติชอบ เหมือนเราปลูกข้าว ก็ให้เลือกนา นาดีข้าวก็งาม จากนั้นคุณไพศาลก็แนะนำพระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบให้ซึ่งเป็นพระที่อยู่ในอำเภอ เดียวกับบ้านคุณอัฐธรรณ คุณไพศาลพูดต่อว่า ถ้าทำบุญแล้วอยากทราบบุญกรรมก็ให้มาฟังที่ผม อีกครั้งหนึ่ง คุณอัฐธรรณได้พูดขึ้นมาว่า ที่ผ่านมามีเวลาทำบุญน้อยคงไม่แก่ตายละมัง คุณไพศาลตอบว่า อย่าเพิ่งไปพูดถึงความตายให้พูดถึงการทำบุญก่อน คุณยังไม่ตายหรอกครับ เขายังให้อีกาสคุณอยู่ เพราะแม่อุ้ยแสงคำท่านก็เป็นห่วงลูกหลานของท่าน หลังจากสนทนากันได้สักพักหนึ่ง คุณอัฐธรรณ และญาติพี่น้องก็ได้ขอตัวกลับบ้าน

วิเคราะห์ความเป็นไปได้

1. ตามที่คุณไพศาล แสนไชยได้มีนิมิต (ฝัน) ถึงคุณอัฐรารวรรณ์ จอมจิต ในคืนวันที่ 2 พฤษภาคม 2539 นั้นโดยในนิมิตได้บอกว่าอยู่บ้านเลขที่ 83 หมู่ 4 ต.แม่แว่น อ.พร้าว จ.เชียงใหม่ ปรากฏว่ามีตัวตนอยู่จริง และที่อยู่ก็ถูกต้องทุกอย่าง โดยพ่อหลวงพงศ์อินทร์ ณ ลำพูน ได้อาสาเดินทางไปตรวจสอบและจากการสอบถามพบว่า คุณอัฐรารวรรณ์กับคุณไพศาลต่างก็ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน

2. จากการเล่าเรื่องบุพกรรมของคุณอัฐรารวรรณ์ จอมจิต นั้นพบว่ารายชื่อบุคคลต่าง ๆ ที่คุณไพศาลได้กล่าวมาตามนิมิตนั้นมาตรงกับรายชื่อบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัวของคุณอัฐรารวรรณ์ จอมจิต ดังนี้คือ

1. นางเครือแก้ว อินทนนท์ เป็นมารดา
2. นายเศกศึก อินทนนท์ เป็นบิดา
3. นางอัจฉราภรณ์ ปาลกวงศ์ ณ อยุธยา เป็นลูกของภรรยาคนแรก
4. นายบันลือศักดิ์ อินทนนท์ เป็นน้องชาย
5. นายศรีนวล อินทนนท์ เป็นภรรยาคนแรกของนายเศกศึก อินทนนท์
6. นางอัฐฐาภรณ์ อินทนนท์ เป็นน้องสาว
7. นายพรหม อินทนนท์ เป็นตา
8. นางแสงคำ อินทนนท์ เป็นยาย

นอกจากนี้บางรายยังได้บอกรายละเอียดเพิ่มเติมอีก เช่น นายเศกศึก อินทนนท์ เสียชีวิตเมื่อวันที่ 4 กันยายน 2538 และเป็นคนเจ้าชู้และนายบรรลือศักดิ์ อินทนนท์นั้นทำงานอยู่ที่โรงพัก (เป็นตำรวจ) ซึ่งจากการสอบถามคุณอัฐรารวรรณ์พบว่าถูกต้องทุกประการ และในขณะที่เล่าเรื่องนิมิตนั้นก็ได้มีเอกสารใด ๆ ประกอบอยู่เลย

3. ในการเล่าเรื่องนิมิต (ฝัน) ของคุณไพศาลในครั้งนี้ คุณไพศาลไม่ได้เรียกร้องค่าตอบแทนใด ๆ จากคุณอัฐรารวรรณ์เลย เพราะถือว่าได้ทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมา และเมื่อเล่าเรื่องต่าง ๆ จบแล้ว คุณอัฐรารวรรณ์และญาติพี่น้องก็ได้ขอลากลับบ้าน และจะเดินทางมาฟังเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบุพกรรมของเธอที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากคุณไพศาลอีกครั้งหนึ่ง